

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาในเขตเทศบาลนั้นเป็นหน้าที่ของเทศบาลที่จะต้องจัดบริการให้กับประชาชนที่อยู่ในเขตเทศบาลให้ได้รับการศึกษาโดยทั่วถึงและเท่าเทียมกัน เพราะการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาให้กับประชาชนนั้นเป็นบริการอย่างหนึ่งของเทศบาลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496 ดังไต่ถามมาแล้วในตอนต้น การจัดการศึกษาให้ได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพนั้น การบริหาร เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการที่ทำให้การจัดการศึกษามุ่งไปสู่เป้าหมายและในกระบวนการบริหารการศึกษาซึ่งมีอยู่หลายค่านั้น การบริหารงานวิชาการเป็นงานหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะงานวิชาการนั้นเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งงานวิชาการออกเป็น 6 ประเภท คือ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การสอน สื่อการเรียนและห้องสมุด การวัดผลและประเมินผลการศึกษา และการนิเทศการศึกษา งานวิชาการนั้นจะต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายตามความต้องการของชาติที่ต้องการให้ประชาชนเป็นคนดีและมีคุณภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างของระบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในจังหวัดภาคใต้
2. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในจังหวัดภาคใต้
3. เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างของระบบการบริหารงานวิชาการและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในจังหวัดภาคใต้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในจังหวัดภาคใต้ จากตำรา เอกสารและงานวิจัยอื่น ๆ เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการแบ่งสายงาน ระเบียบ กฎเกณฑ์ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล

3. กลุ่มตัวอย่างประชากร กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยบุคคล 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายผู้บริหารและฝ่ายนักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในจังหวัดภาคใต้ โดยการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

ก. ฝ่ายผู้บริหาร ใช้จำนวนประชากรทั้งหมดโดยไม่สุ่มตัวอย่าง ซึ่งประกอบด้วย

1) ผู้บริหารในโรงเรียน ได้แก่ ครูใหญ่ จำนวน 40 คน และผู้ช่วยครูใหญ่

จำนวน 60 คน รวม 100 คน

2) ผู้บริหารนอกโรงเรียน ได้แก่ ปลัดเทศบาล จำนวน 14 คน หัวหน้ากองหรือหัวหน้าหมวดหรือ หัวหน้าฝ่ายการศึกษาเทศบาล จำนวน 14 คน รวม 28 คน

ข. ฝ่ายนักวิชาการ ประกอบด้วย

1) นักวิชาการในโรงเรียน ได้แก่ครูผู้สอน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) และใช้จำนวนร้อยละ 30 ของจำนวนประชากรในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,016 คน ได้กลุ่มตัวอย่างประชากร 305 คน

2) นักวิชาการนอกโรงเรียน ใช้จำนวนประชากรทั้งหมด โดยไม่สุ่มตัวอย่างได้แก่ศึกษานิเทศก์เทศบาล จำนวน 14 คน และหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด จำนวน 14 คน รวม 28 คน รวมกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 469 คน

4. ในการวิจัยครั้งนี้ใช้เทศบาลเมืองที่ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอเมืองของจังหวัด 14 จังหวัดในภาคใต้ คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง ระนอง กระบี่ พังงา ภูเก็ต ตรัง สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ก. ตำรา เอกสารและงานวิจัยอื่น ๆ

ข. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) แบบมาตราส่วน

ประมาณค่า(Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open end)

6. การเสนอและวิเคราะห์ข้อมูล

ก. ข้อมูลส่วนตัวที่แสดงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจัดเสนอในรูปตารางจำนวน และหาการยอดประกอบคำบรรยาย

ข. ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล ในจังหวัดภาคใต้ จัดเสนอในรูปตารางค่ามัธยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล ในจังหวัดภาคใต้ จากผลของการวิจัยครั้งนี้พอสรุปได้ คือ

ก. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ผู้บริหารในโรงเรียนเป็นชายและหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน อายุส่วนใหญ่อยู่ใน ช่วง 31 - 40 ปี และรองลงมาอายุอยู่ในช่วง 41 - 50 ปี ระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 11 - 15 ปี และมากกว่า 25 ปี เวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบันส่วนใหญ่ อยู่ในช่วง 1 - 5 ปี วุฒิสามัญส่วนใหญ่เป็น ม.ศ.3 หรือ ม.6 วุฒิทางวิชาชีพส่วนใหญ่ต่ำกว่า ปริญญาตรี

2. ผู้บริหารนอกโรงเรียน จำนวนส่วนใหญ่เป็น ชาย อายุกระจายอยู่ระหว่าง 31 - 60 ปี เวลาในการปฏิบัติราชการส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติราชการมาแล้วมากกว่า 25 ปี เวลาในการ ดำรงตำแหน่งปัจจุบันอยู่ในช่วง 1 - 5 ปี เป็นส่วนใหญ่ วุฒิสามัญส่วนใหญ่เป็น ม.ศ.3 หรือ ม.6 วุฒิทางวิชาชีพ ส่วนใหญ่ต่ำกว่าปริญญาตรี

3. นักวิชาการในโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 21 - 30 ปี เวลาในการปฏิบัติราชการส่วนใหญ่ต่ำกว่า 6 ปี เวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบันอยู่ในช่วง 1 - 5 ปี วุฒิสามัญส่วนใหญ่เป็น ม.ศ.3 หรือ ม.6 วุฒิทางวิชาชีพส่วนใหญ่ต่ำกว่าปริญญาตรี

4. นักวิชาการนอกโรงเรียนส่วนใหญ่เป็น ชาย อายุกระจายอยู่ระหว่าง 31 - 50 ปี เวลาในการปฏิบัติราชการส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 16 - 20 ปี เวลาในการดำรงตำแหน่งปัจจุบัน ส่วน ใหญ่อยู่ในช่วง 1 - 5 ปี วุฒิสามัญส่วนใหญ่ ม.ศ.3 หรือ ม.6 วุฒิวิชาชีพส่วนใหญ่อยู่ในช่วงปริญญาตรี

ข. การบริหารงานวิชาการ

1. เกี่ยวกับโครงสร้างของการบริหารงานวิชาการ ได้มีการกำหนดแบ่งสายงานในการบริหารงานนั้น มีการแต่งตั้งผู้ช่วยครูใหญ่ ครูทำหน้าที่ฝ่ายวิชาการ (หัวหน้าฝ่าย) หัวหน้าหมวดวิชา หรือหัวหน้ากลุ่มวิชา และบางโรงเรียนก็มีการตั้งคณะกรรมการบริหารงานวิชาการขึ้นดำเนินการบริหารงานทางวิชาการ เป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ทางวิชาการของครูใหญ่

2. เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานวิชาการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารในโรงเรียนและผู้บริหารนอกโรงเรียนเห็นว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับค่อนข้างมากและมีความเข้าใจในกระบวนการบริหารงานอยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่สำหรับนักวิชาการในโรงเรียนและนักวิชาการนอกโรงเรียนเห็นว่า โรงเรียนมีโอกาสปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อสรุปความคิดเห็นของประชากรทั้ง 4 กลุ่มแล้วเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อยและมีความเข้าใจในงานนี้อยู่ในระดับน้อย

3. เกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารทั้งสองกลุ่มและนักวิชาการนอกโรงเรียนมีความเห็นสอดคล้องกันคือ เห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับค่อนข้างมาก และมีความเข้าใจงานด้านนี้อยู่ในระดับค่อนข้างมากด้วย ส่วนนักวิชาการในโรงเรียนมีความเห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อยและมีความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยด้วย เมื่อสรุปความคิดเห็นของประชากรทั้งสี่กลุ่มแล้ว เห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานและเข้าใจงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

4. เกี่ยวกับการสอน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารทั้งสองกลุ่ม เห็นว่าโรงเรียนได้จัดการด้านการสอนอยู่ในระดับมาก ส่วนนักวิชาการทั้งสองกลุ่มเห็นว่าโรงเรียนได้จัดการด้านการสอนอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อสรุปความคิดเห็นของประชากรทั้งสี่กลุ่มแล้วเห็นว่าโรงเรียนได้จัดการบริหารงานด้านการสอนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

5. เกี่ยวกับการสื่อการเรียนและแหล่งสมุด ตามความคิดเห็นของประชากรทั้งสี่กลุ่มแล้วมีความเห็นสอดคล้องกันว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับน้อย

6. เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนักเรียน ตามความคิดเห็นของประชากรทั้งสี่กลุ่มแล้วมีความเห็นสอดคล้องกันว่า โรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านนี้อยู่ในระดับมาก

7. เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ตามความคิดเห็นของประชากรทั้ง

ศึกษากลุ่มแล้วมีความเห็นสอดคล้องกันว่าโรงเรียนไค้ปฏิบัติงานค่าน้อยอยู่ในระดับมาก

8. เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา ตามความเห็นของผู้บริหารในโรงเรียนและนักวิชาการ ทั้งสองกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันคือ เห็นว่าโรงเรียนไค้ปฏิบัติงานค่าน้อยอยู่ในระดับน้อย ส่วนผู้บริหารนอกโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนไค้ปฏิบัติงานค่าน้อยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เมื่อสรุปความเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งศึกษากลุ่มแล้วเห็นว่า โรงเรียนไค้ปฏิบัติงานการนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับน้อย

ค. ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ พอสรุปได้ดังนี้ คำนวณการบริหรงานวิชาการโรงเรียนมีปัญหายุ่งอยู่ในระดับมาก หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ สื่อการเรียนและห้องสมุดเป็นปัญหายู่งอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนกิจกรรมนักเรียน การวัดผลและประเมินผลการศึกษา และการนิเทศการศึกษาเป็นปัญหายู่งอยู่ในระดับน้อย

อภิปราย

1. ผู้บริหารในโรงเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้ว โดยเฉลี่ยตั้งแต่ 11 ปีขึ้นไป นับว่ามีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วพอสมควรแต่ที่น่าสังเกต ผู้บริหารในโรงเรียน ร้อยละ 80 มีวุฒิปริญญาที่ต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งตามความเห็นของผู้วิจัยเห็นว่าไม่ควรเป็นเช่นนั้น เพราะผู้บริหารในโรงเรียนนั้นจะต้องเป็นผู้นำทางวิชาการแก่ครูในโรงเรียน และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ด้านการบริหารอยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ 61.18 ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารมาเพียง 1 - 5 ปีเท่านั้น ผู้บริหารนั้นควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการที่จะเป็นผู้นำของครูได้ จึงควรมีคุณสมบัติในระดับปริญญาตรีขึ้นไป

2. ผู้บริหารนอกโรงเรียนส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งปัจจุบันอยู่ในช่วง 1 - 5 ปี แต่อาจจะเคยดำรงตำแหน่งเดียวกันนี้มาก่อนแล้วก็ได้ เพราะมีการย้ายอยู่เป็นประจำ แต่ก็มีคุณสมบัติทางวิชาชีพอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 61.91 ซึ่งอาจจะเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งที่เป็นปัญหาต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เพราะผู้บริหารนอกโรงเรียนนั้น เป็นผู้รับนโยบายในการจัดการศึกษาของเทศบาลจากคณะเทศมนตรีมาปฏิบัติโดยกระจายงานลงไปสู่โรงเรียน ในการที่ผู้บริหารในระดับสูงมีความรู้ความสามารถทางวิชาการอยู่ในระดับต่ำอาจจะทำให้เกิดเป็นปมค้อย

ประการหนึ่งของผู้บริหารซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการทำงานวิชาการด้วย เพราะจะทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตัวเองในเรื่องความรู้อย่าง ๆ การริเริ่มงานทางวิชาการใหม่ๆ ก็เป็นไปได้ยาก โดยเฉพาะผู้มีความรับผิดชอบโดยตรงในการจัดการศึกษาคือ หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าหมวด หรือหัวหน้าฝ่ายการศึกษาเทศบาลนั้นควรมีคุณวุฒิทางวิชาชีพ โดยเฉพาะทางการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ

3. นักวิชาการในโรงเรียน ร้อยละ 48.66 ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของกลุ่มมีอายุระหว่าง 21 - 30 ปี ร้อยละ 40.37 เพิ่งเข้ารับราชการคือมีเวลาในการปฏิบัติราชการระหว่าง 1 - 5 ปีเท่านั้น และร้อยละ 83.52 มีคุณวุฒิทางวิชาชีพต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งก็อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ประสิทธิภาพของการสอนในโรงเรียนไม่สามารถให้เป็นไปตามที่ต้องการได้ เพราะนักวิชาการในโรงเรียนนั้นเป็นผู้ที่แนะนำเอาหลักการและวิธีการต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาไปปฏิบัติจริง จึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถสูงด้วยจึงจะปฏิบัติงานได้ผลดี ฉะนั้น จึงควรได้รับการสนับสนุนให้การเพิ่มพูนความรู้ เช่นการให้โอกาสในการศึกษาต่อหรือจัดการอบรมเพิ่มเติมให้ เพื่อประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน

4. นักวิชาการนอกโรงเรียน คือศึกษานิเทศก์เทศบาลและหัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียนโดยตรงนั้น ร้อยละ 87.50 มีคุณวุฒิทางวิชาชีพในระดับปริญญาตรี แต่มีอีก ร้อยละ 8.33 ยังมีคุณวุฒิทางวิชาชีพต่ำกว่าปริญญาตรี ฉะนั้น ควรได้รับการส่งเสริมให้มีวุฒิทางวิชาชีพระดับปริญญาตรีขึ้นไปทุกคน

5. เกี่ยวกับโครงสร้างการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในจังหวัดภาคใต้ นั้น ร้อยละ 83.12 ของโรงเรียนได้มีการแบ่งสายงานการบริหารงานภายในโรงเรียน ร้อยละ 86.70 มีการแบ่งสายงานบริหารงานทางวิชาการ ร้อยละ 88.75 มีครูทำหน้าที่ฝ่ายวิชาการ (หัวหน้าฝ่าย) และบางโรงเรียนก็มีคณะกรรมการบริหารงานวิชาการด้วย สำหรับตำแหน่งผู้ช่วยครูใหญ่ นั้น มีผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายวิชาการ ร้อยละ 36.88 ซึ่งมีมากเป็นอันดับ 2 รองจากผู้ช่วยครูใหญ่ฝ่ายธุรการ เมื่อได้พิจารณาตามข้อมูลต่าง ๆ แล้วยังเป็นที่น่าพอใจที่โรงเรียนได้พยายามจัดหน่วยงานวิชาการขึ้นเพื่อปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ สำหรับ โรงเรียนที่ไม่ได้จัดให้มีขึ้นนั้น เข้าใจว่ามีสาเหตุเพราะไม่เห็นความสำคัญ แต่อาจจะเป็นเพราะขาดกำลังคน โดยที่โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลนั้นมักเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก

6. เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนจากข้อมูลนั้นฝ่ายผู้บริหารจะมีความเข้าใจและมีส่วนในการปฏิบัติมากกว่าฝ่ายวิชาการ เพราะโดยปกติฝ่ายบริหารก็ต้องรับผิดชอบโดยตรงอยู่แล้ว แต่เพื่อให้การบริหารงานของโรงเรียนมีประสิทธิภาพ ควรให้ฝ่ายวิชาการได้มีส่วนร่วมในการวางแผนงาน จัดทำโครงการต่างๆ ด้วย โดยเฉพาะงานด้านวิชาการ เพราะผู้ที่จะนำวิชาการไปถึงตัวเด็กได้จริงๆ นั้น คือฝ่ายวิชาการ

7. เกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ตามความเห็นของนักวิชาการในโรงเรียนเห็นว่าโรงเรียนได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำเกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรอยู่ในระดับน้อย และอีกประการหนึ่งตามข้อมูลโรงเรียนไม่ค่อยได้ผลิตเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรเลย ทั้งนี้อาจจะเป็นผลมาจากที่ทั้งผู้บริหารและนักวิชาการในโรงเรียนมีคุณวุฒิต่ำกว่าระดับปริญญาตรีนั่นเอง จึงไม่สามารถผลิตเอกสารดังกล่าวได้ เพราะผู้ที่จะสามารถผลิตเอกสารได้นั้นจะต้องมีความรู้ความสามารถทางวิชาการเป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามในแต่ละเทศบาลนั้นสามารถที่จะจัดทำเอกสารประกอบการใช้หลักสูตรได้โดยอาศัยครูที่มีความสามารถของแต่ละโรงเรียนและขอความร่วมมือจากหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดหรือหน่วยงานอื่นก็ได้ โดยจัดทำเป็นของเทศบาลแล้วแจกจ่ายไปยังโรงเรียนในสังกัดเพื่อครูได้ใช้ต่อไป

8. เกี่ยวกับการสอนนั้น ครูผู้สอนยังมีโอกาสเลือกวิชาและชั้นสอนอยู่ในระดับน้อย กล่าวคือจะต้องสอนไปตามที่โรงเรียนกำหนดให้ ทั้งนี้เพราะมีบุคลากรจำกัด แต่ถ้ามมีโอกาสก็ควรให้ครูได้เลือกชั้นหรือวิชาสอนตามความสามารถและความถนัดก็จะทำให้ประสิทธิภาพของการสอนสูงขึ้น

9. เกี่ยวกับการเรียนและห้องสมุด ตามข้อมูลที่ได้จากกรวจวิจัยนั้น ประชากรทั้งสี่กลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันคือ เห็นว่าโรงเรียนได้ปฏิบัติงานด้านน้อยอยู่ในระดับน้อย โดยครูผู้สอนได้รับบริการเกี่ยวกับเรื่องนี้จากโรงเรียนอยู่ในระดับน้อย ซึ่งหมายถึงว่างานด้านนี้เป็นปัญหาในทางปฏิบัติการสอนของครู เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการสอนของครูให้สูงขึ้นโรงเรียนก็มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขในเรื่องนี้ ทั้งนี้ เพราะสื่อการเรียน หนังสือสำหรับครูและนักเรียนใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อเป็นการเพิ่มพูนวิชาการต่าง ๆ ให้กับครูและนักเรียนล้วนเป็นผลต่อความสำเร็จ

ของการให้การศึกษา ดังนั้น โรงเรียนควรจะได้ดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องการผลิต การใช้และ การเก็บรักษาสื่อการเรียนและหนังสือค้นคว้าใหม่ประสิทธิภาพในการใช้ต่อไป ซึ่งอาจจะรวมถึงการ ให้ความรู้ แก่ครูด้วย เช่น การอบรมปฏิบัติการผลิตสื่อการเรียน เป็นต้น โดยเทศบาลเป็นผู้ ดำเนินการเองก็จะเป็นการดียิ่ง

10. เกี่ยวกับกิจกรรมนักเรียน การจัดกิจกรรมนักเรียนนั้น ประชากรทั้งสี่กลุ่มมีความ เห็นสอดคล้องกันว่า การจัดกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนได้จัดทำอยู่แล้วในระดับมาก ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้อยู่แล้ว แต่โดยที่กิจกรรมนักเรียนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของ กิจกรรมในหลักสูตร โรงเรียนจึงมีความจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมให้มีประสิทธิภาพขึ้นไปตามลำดับ เพื่อความสมบูรณ์ของประสบการณ์ของนักเรียน

11. เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการศึกษา จากความคิดเห็นของประชากรทั้งสี่ กลุ่มมีความสอดคล้องกันคือเห็นว่าโรงเรียนนำผลการสอบของนักเรียนมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง การสอนของครูอยู่ในระดับน้อย เพราะผลที่ได้จากการวัดผลการเรียนของนักเรียนนั้น นอกจากจะ บอกว่าเด็กมีความสำเร็จทางการศึกษาระดับใด ได้มีการพัฒนาไปมากน้อยเพียงไหนแล้ว ส่วนหนึ่ง ก็จะเป็นผลสะท้อนมาถึงการสอนของครูว่า ครูสอนนั้นสอนอย่างไร กล่าวคือผลการสอบนั้นจะบอก พฤติกรรมการสอนของครูได้ส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้น โรงเรียนควรจะได้ส่งเสริมให้ครูได้นำผลการ สอบนั้นมาใช้ในการปรับปรุงการสอนของครูเป็นประจำแล้วจะทำให้ความสำเร็จในการจัดการศึกษา ก็จะมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นไปด้วย

12. เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา จากการวิเคราะห์ข้อมูลพอสรุปได้ว่าศึกษานิเทศก์ เทศบาลและศึกษานิเทศก์จังหวัดได้ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่โรงเรียนอยู่ในระดับน้อย นั่นคือชี้ให้เห็นว่าศึกษานิเทศก์ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยอยู่ในระดับน้อย ซึ่งความสำคัญ ของการนิเทศการศึกษานั้น วิทยุ โย สธร ได้กล่าวว่า "การบริหารการศึกษากับการนิเทศการศึกษา เป็นงานที่คู่กัน ความเจริญก้าวหน้าของวงการศึกษาจะขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้¹ จากคำกล่าวนี้ บอกถึงความสำคัญของการนิเทศการศึกษา ฉะนั้น การที่ได้มีการปฏิบัติงานนิเทศในโรงเรียน

¹ วิทยุ โย สธร, หลักการบริหารการศึกษา, พิมพ์ครั้งที่ 3. (กรุงเทพมหานคร: สำนัก พิมพ์วัฒนาพานิช, 2519), หน้า 286

อยู่ในระดับน้อยนั้น ก็จะช่วยให้ผลที่ได้รับจากการจัดการศึกษาอาจมีคุณภาพน้อยไปด้วย ดังนั้น ผู้บริหาร การศึกษา และผู้มีหน้าที่ในการนิเทศการศึกษาควรที่จะได้หาทางเร่งรัดการปฏิบัติงานด้านนี้ให้มี ประสิทธิภาพขึ้น ให้สมกับความสำคัญของงานนี้ด้วย แล้วผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาก็จะสูงตามไปเอง และอีกประการหนึ่งการ เยี่ยมชั้นเรียนของผู้บริหารนั้นอยู่ในระดับน้อย ซึ่งแสดงว่าครูผู้สอนนั้นมีความ ตองการให้ผู้บริหารการศึกษานั้นได้มีโอกาสไปเยี่ยมชั้นเรียนมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ เพราะการ ไปเยี่ยมชั้นเรียนกับผู้บริหารนั้นจะมีผลต่อการสอนของครู ซึ่งผู้บริหารก็ควรจะได้หาโอกาสปฏิบัติให้ มากขึ้นเพื่อผลทางการสอนของครูและการปฏิบัติงานของโรงเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

การบริหารงานการศึกษานั้น เมื่อเราได้ไปสำรวจหรือตรวจสอบคุณลงานแล้ว เราสามารถ ที่จะมองสะท้อนกลับไปยังการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษานั้น ๆ ได้ โดยเฉพาะตัวผู้บริหาร ว่ามีพฤติกรรมทางการบริหารงานเป็นอย่างไร มีความเหมาะสมเพียงใด ถ้าผลงานออกมาดี เป็น ที่น่าพอใจ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา บุคลากรในหน่วยงานมีขวัญดี ความสามัคคี สูง ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจเหล่านี้ ก็ย่อมจะเป็นข้อมูลที่ทำนายได้ว่า การบริหารงานในโรงเรียน นั้นน่าจะดีด้วย และในทำนองเดียวกันถ้าผลงานไม่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ก็ย่อมจะทำนาย ได้ว่าจะต้องมีการปรับปรุงการบริหารของหน่วยงานนั้นเป็นการด่วน จากผลการวิจัยครั้งนี้ พอจะ ชี้ให้เห็นว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในจังหวัดภาคใต้ยังอยู่ใน ระดับที่น่าจะต้องได้รับการปรับปรุง เพื่อจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จากผลการศึกษาวิจัยสามารถนำมารวบรวมเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. เพื่อให้การมองปัญหาในการจัดการศึกษาและหาวิธีการแก้ไขร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ทั้งในและนอกโรงเรียน ควรจะได้มีการจัดการสัมมนาาร่วมกันเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในความรับผิดชอบของแต่ละเทศบาล
2. ควรจะได้นำหลักการและวิธีการที่ได้จากการประชุมสัมมนาตามข้อ 1 มาดำเนินการ ปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียนอย่างจริงจัง
3. เพื่อเป็นการเพิ่มประสบการณ์ ความรู้ และคุณวุฒิทางวิชาชีพให้กับผู้บริหารการศึกษา จึงควรมีการส่งเสริมให้ผู้บริหารทั้งในและนอกโรงเรียนได้มีโอกาสเข้ารับการประชุมสัมมนาทาง

วิชาการ หรือศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปตามความเหมาะสมของหน้าที่รับผิดชอบ

4. เพื่อให้ผู้บริหารและนักวิชาการในโรงเรียนมีความเข้าใจในการปฏิบัติงานและมองปัญหาของโรงเรียนไปในทิศทางเดียวกัน จึงควรจัดการประชุมสัมมนาระหว่างผู้บริหารและนักวิชาการในโรงเรียนขึ้นเป็นประจำ เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องในการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายและจะได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

5. เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานด้านวิชาการของโรงเรียน ผู้สอนหรือนักวิชาการของโรงเรียนนั้นควรได้รับการส่งเสริมด้านการศึกษาต่อเพิ่มเติม เพราะบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถสูงนั้นย่อมจะสร้างผลงานได้ดีกว่าผู้ที่มีความรู้ต่อยกว่า งานวิชาการก็จะได้รับการพัฒนาไปอย่างทันเหตุการณ์อยู่เสมอ เพราะจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักวิชาการของโรงเรียนมีวุฒิทางวิชาชีพต่ำกว่าปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในจังหวัดภาคใต้ โดยแบ่งงานที่ศึกษาวิจัย ดังนี้ โครงสร้างการบริหารงานวิชาการ กระบวนการบริหารงานวิชาการ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การสอน สื่อการเรียน และห้องสมุด กิจกรรมนักเรียน การวัดผลและการประเมินการศึกษา และการนิเทศการศึกษา ซึ่งคลุมงานวิชาการของโรงเรียนทั้งหมด ฉะนั้น ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ถ้าหากจะมีการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลอีกในอนาคต มีเรื่องที่น่าสนใจและควรทำการวิจัย คือ

1. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาลในภาคอื่น ๆ เช่น ภาคเหนือ เป็นต้น
2. การบริหารงานบุคคล หรือ งานการบริหารเกี่ยวกับชุมชน หรืองานด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเทศบาล
3. ศึกษาบทบาทของหัวหน้ากอง หรือหัวหน้าหมวด หรือหัวหน้าฝ่ายการศึกษาเทศบาล
4. ศึกษาบทบาทของคณะกรรมการที่มีต่อการจัดการศึกษาของเทศบาล